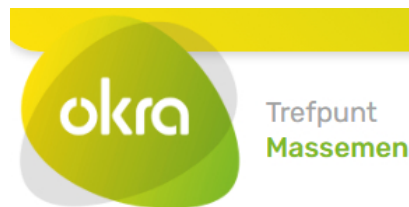

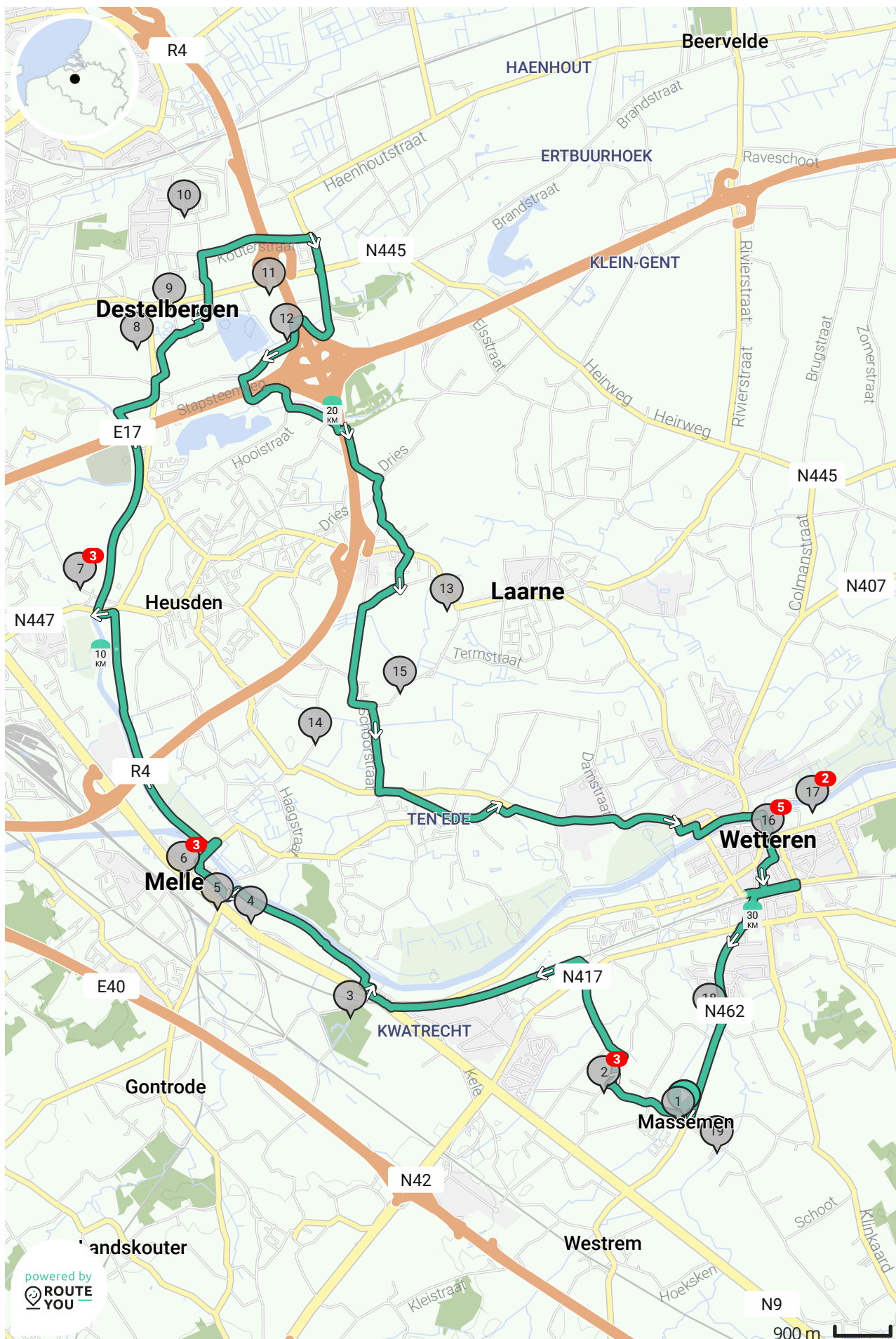

Massemen Heusden Destelbergen Laarne Posthotel Massemen

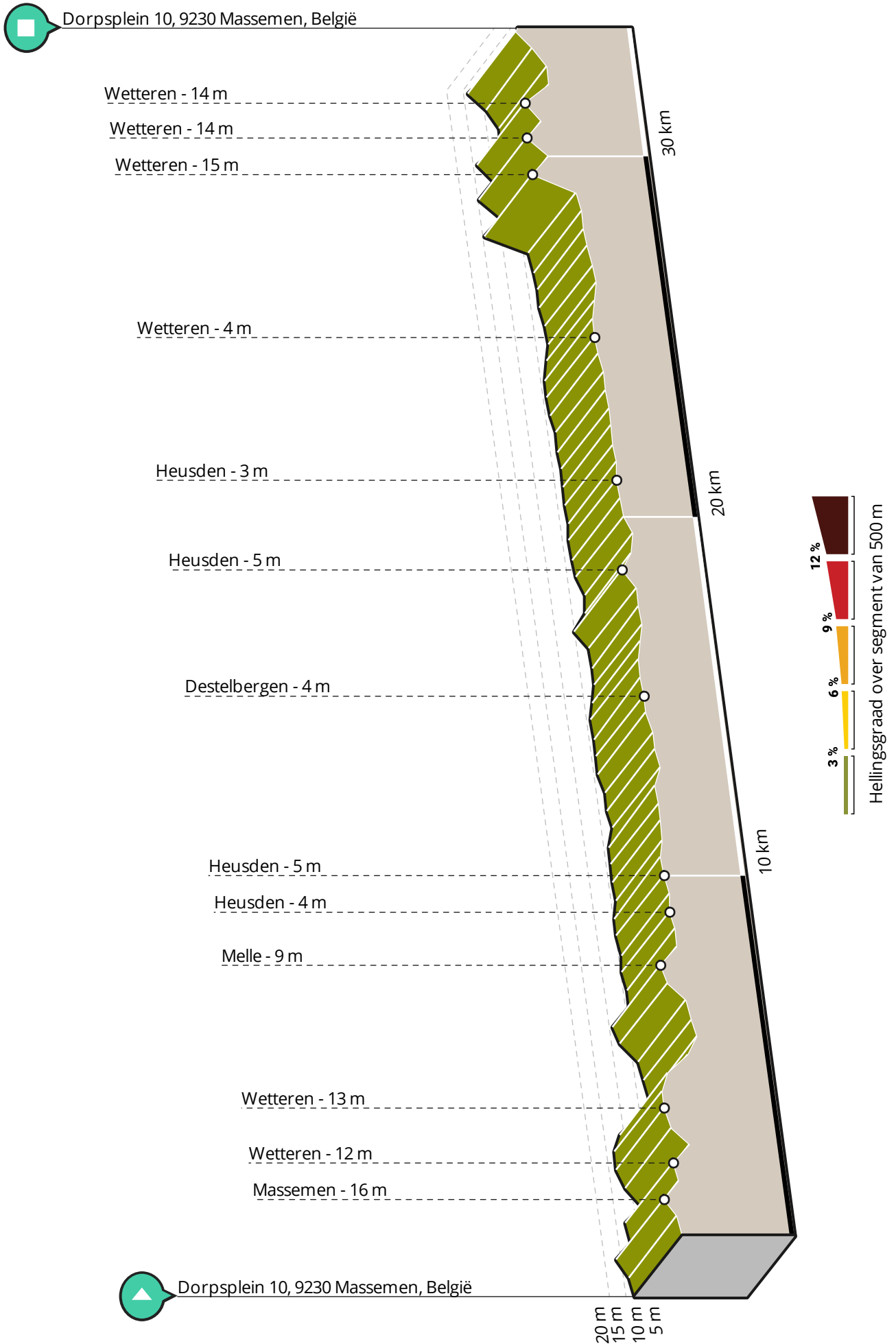
Deze route wordt jou aangeboden door

OKRA Massemen

map data: © OpenStreetMap Contributors; Cartography: © RouteYou

Massemen Heusden Destelbergen Laarne Posthotel Massemen

Deze route wordt jou aangeboden door OKRA Massemen

- Lengte: 33.6 km
- Stijging: 73 m
- Moeilijkheidsgraad: 5/10
- Dorpsplein 10, 9230 Massemen, België
- Dorpsplein 10, 9230 Massemen, België

Routebeschrijving

Van Dorpsplein 10, 9230 Massemen, België

Naar Dorpsplein 10, 9230 Massemen, België

Routing Recreatief fietsen - mooiste, Kortste - OSM

Bezienswaardigheden

Sint-Martinuskerk Massemen
dorpsplein , massemen

- Afstand langs route: 0.04 km

De kerk van Massemen is één van de oudste kerken van Wetteren. Haar geschiedenis start in de 11de eeuw toen hij nog een bidplaats was van de Gentse Sint-Baafsabdij. Hoe de middeleeuwse kerk er heeft uitgezien is niet zeker. De oude kerk werd namelijk zwaar beschadigd door twee zware branden in de 16de eeuw zodat de huidige kerk voornamelijk uit de vroege 17de eeuw dateert. Op het doksaal van de kerk pronkt een Van Peteghemorgel (10) uit 1738.

Afbeelding 1: Sint-Martinuskerk Massemen (Bron: Stichting Open Kerken)

Op het dorpsplein kan u nauwelijks naast de oude lindeboom (13) kijken. De boom heeft een diameter van 5.7m en is maar liefst 9.5m hoog. Na vele speculaties werd de ouderdom van de boom via een C-14 datering vastgelegd op ongeveer 400 jaar!

Dorpsplein 9230 Massemen (Wetteren)

Te bezoeken:

Dagelijks: 09u-17u (zondagnamiddag gesloten)

Van Peteghemorgel (10)

De naam Van Peteghem is een waar begrip in de wereld van de orgelbouwers. De familie zat 4 generaties lang in het vak! Pieter Van Peteghem, de grondlegger van de orgelmakerdynastie, is oorspronkelijk van Wetteren. Hij werd gebeten door het vak toen in 1722 het orgel in Wetteren gemaakt werd en de orgelbouwer, Gilliam Davit, bij het gezin logeerde. Na ervaring op te doen bij J.B. Forceville in Brussel vestigde de familie zich uiteindelijk in Gent.

Lindeboom (13)

Het is niet uitzonderlijk dat er midden op een dorpsplein een lindeboom staat. De boom staat namelijk symbool voor de verbondenheid van een gemeenschap. Hij werd daarom vaak aangeplant op een bijzonder dag voor een dorpsgemeenschap, zoals de inwijding van een kerk. Al bij de Kelten en de

Germanen werd de lindeboom gezien als een heilige boom omdat de godin Freya er in zou huizen. Aangezien de boom ook symbool staat voor trouw en liefde was het vroeger de gewoonte om huwelijken te sluiten onder de linde en werden de duimen van de geliefden in de bast gedrukt

Onze-Lieve-Vrouw Lourdeskapel

lambroekstraat, wetteren

2 - Afstand langs route: 0.88 km

Afbeelding 2: Onze-Lieve-Vrouw Lourdeskapel (Bron: <https://inventaris.onroerendergoed.be/dibe/relict/85153>)

Wegkapel ingeplant in een omhaagde bloemenparterre in een weide juist achter de gracht, bereikbaar via een brug met ijzeren leuningen. Typisch kapelletje van de jaren 1950 opgericht door de Boerinnenband, ingehuldigd op 4 mei 1958 als blijvende herinnering aan het jubelfeest van 25 jaar boerinnengilde. Rondboognis met Onze-Lieve-Vrouw van Lourdesbeeld in brede pijler bezet met gewitte ruwe bepleistering, eindigend op stompe punttop onder ver overstekend zadeldakje. Op de sokkel hardstenen gedenksteen met opschrift: "1932-1957 / O. Vrouwe wie god tot moeder wilde / bescherm / onze parochie onze gezinnen / onze boerinnengilde". Erboven ijzeren hek met ex-voto's.

67 ↑ 73

2 - Afstand langs route: 0.88 km

67

2 - Afstand langs route: 0.88 km

Kasteel de Bueren

3 - Afstand langs route: 4.78 km

Afbeelding 3: Kasteel de Bueren (Bron: © Jimmy Kets - De Standaard)

Al sinds 2007 is kunstenaar Wim Delvoye eigenaar van kasteel De Bueren, een 16de-eeuws waterkasteel in Melle, vlak bij de plek waar windmolens zouden komen. Als een moderne Don Quichot verzette hij zich tegen de komst van die molens. "Vijftien jaar lang al voer ik strijd. Natuurlijk ben ik nu tevreden." Ze zijn er niet gekomen.

College van Melle

4 - Afstand langs route: 6.38 km

Afbeelding 4: College van Melle (Bron: Nelson - Publiek Domein)

Wist je dat er op het College van Melle twee musea zijn die werden opgezet voor de leerlingen. De musea kwamen aan bod in de reeks "Mysteries van Vlaanderen". Zo vind je een aantekening van

Montgomery die hier geweest is. Eveneens een foto's van Adolf Hitler die hier op de school was. Maar je vindt er ook de laarzen van Admiraal Nelson, de belangrijkste Britse opponent ter zee van Napoleon Bonaparte. Je kent hem ongetwijfeld van de Nelson's Column op Trafalgar Square in Londen. Er is ook een hand van een mummie.

Brouwerij Huyghe

- Afstand langs route: 6.77 km

Afbeelding 5: Brouwerij Huyghe (Bron: Chantal Buysse)

Reeds in 1654 vinden we sporen van brouwactiviteiten op deze locatie. Vanaf 1904 start Léon Huyghe een brouwerij op. In 1925 krijgt de brouwerij familiale versterking van zoon Albert en schoonzoon Louis Drosbeque en krijgt de brouwerij de naam Brouwerij L. Huyghe. Vandaag is de 4de generatie aan zet. Het olifantje wordt in 1989 gelanceerd en kreeg sindsdien internationale erkenning.

Melle

Melle, Oost-Vlaanderen

- Afstand langs route: 7.18 km

De Kapel van Onze-Lieve-Vrouw-Onbevlekt Ontvangen in Melle (nu een parochiekerk) werd gebouwd in 1871, als echo van de ophefmakende O.L.V-verschijningen aan Bernadette Soubirous in Lourdes (1858). Oorspronkelijk hoorde de kapel bij het weeshuis of de kostschool (nu het Sint-Franciscusinstituut) en was dus niet bestemd voor de inwoners van Melle-Vogelhoek.

Boven het hoofdaltaar hangt *De Aanbidding der Wijzen* van Hans Witdoek (1638). Het fascinerende aan dit schilderij is dat het een exact spiegelbeeld geeft van een *Aanbidding der Wijzen* van Pieter Paul Rubens (1633).

Station Melle

Melle, Oost-Vlaanderen

- Afstand langs route: 7.18 km

Afbeelding 6: Station Melle (Bron: Wester)

Station Melle is een spoorwegstation op spoorlijn 50 in de gemeente Melle. Het is nu een stopplaats. Van hier vertrekt ook spoorlijn 122. Het station werd in 1837 door de Staatsspoorwegen gebouwd. In 1950 werd het gebouw uitgebreid met een fietsenstalling. In 2004 werd het station van Melle geklasseerd als waardevol historisch monument op voorspraak van de Koninklijke Provinciale Commissie voor Monumenten op voorstel van initiatiefnemer Léon-Bernard Giot. België was de eerste staat die spoorlijnen aanlegde in 1835, dankzij Koning Leopold I. Melle lag langs de derde aangelegde hoofdlijn: Mechelen-Gent, waardoor het ook het oudste spoorstation van België en bij uitbreiding dus ook het oudste bakstenen station van de wereld had. De meeste stations werden echter toen in hout gebouwd omdat dit goedkoper was. Het staat reeds lang te verkommeren, maar staat sinds begin 2019 in de steigers voor een totale renovatie.

Sint-Martinuskerk

- Afstand langs route: 7.22 km

De Sint-Martinuskerk is een kerkgebouw in de Belgische gemeente Melle. De kerk is toegewijd aan Martinus van Tours.

Afbeelding 7: Sint-Martinuskerk (Bron: *Paul Hermans*)

Oorspronkelijk stond hier een romaanse kruiskerk, mogelijk uit de 12e eeuw. Bij de poging in 1837 om dit gebouw te vergroten, stortte ze in en werd gesloopt. Hetzelfde jaar startte de bouw van een nieuwe kerk naar de plannen van architect Louis Minard. Van deze kerk stortte de toren in in 1837, die opnieuw werd opgetrokken in 1838; voltooiing van de kerk in 1838 en inzegening in 1841. Deze eenvoudige neoromaanse plattelandskerk heeft in de blinde muurvlakken van de voorgevel twee beelden: Paus Cornelius en Antonius van Egypte, gemaakt door de plaatselijke beeldhouwer Jules Vits. Ook de kruisweg in de kerk is van zijn hand.

Koningsdonkstraat
Koningsdonkstraat, Gentbrugge

- Afstand langs route: 10.74 km

Afbeelding 8: Koningsdonkstraat

De Koningsdonkstraat is een traditionele geplaveide weg, die een sfeer van Parijs-Roubaix naar Gentbrugge brengt. De Koningsdonkstraat leidde je naar de (nu verdwenen) veerboot die de Schelde overstak. Je kunt nog steeds het prachtige gebouw aan het einde van de straat zien, nu een restaurant, vanwaar je de Schelde kunt aanschouwen, waar de veerboot vroeger was. In de tijd dat de oversteek nog plaatsvond, was de Koningsdonkstraat een belangrijke communicatie route tussen Heusden en Gentbrugge.

Geboortebos
Gentbrugge

- Afstand langs route: 10.79 km

Afbeelding 9: Geboortebos (Bron: *Stad Gent*)

De centrale boszone, gelegen tussen de Rietgracht en de Schelde, is een uitgestrekt geboortebos. Het aanplanten van het geboortebos gebeurt telkens in de Week van het Bos. Het aanplanten gebeurde telkens met de ouders die het voorbije jaar een kind kregen in Gent. In 2009 werden de eerste bomen van het geboortebos aangeplant. Het geboortebos drukt uit dat de Gentse kinderen een gezonde en goede toekomst moeten krijgen. Een geboortebos is dan ook een ideaal geboortegeschenk voor de nieuwe Gentenaartjes.

Gentbrugse Meersen
Gentbrugge

- Afstand langs route: 10.81 km

Wist je dat de Gentbrugse Meersen de overleden zanger Luc De Vos na aan het hart lagen. Hij kwam hier dan ook regelmatig een wandeling maken. De familie vroeg om geen bloemen te schenken op de begrafenis van de frontman van Gorki maar vrijblijvende een bijdrage te storten op rekening van

Afbeelding 10: Gentbrugse Meersen (Bron: *Michel Vuijsteke* - CC BY-SA 2.5)

Natuurpunt vzw. Je kan dit nog steeds doen om de doelstellingen en de "meme" van Luc De Vos te supporteren en verder te laten leven.

Kasteel Walbos

Walbosdreef 16, Destelbergen

- Afstand langs route: 13.72 km

Afbeelding 11: Kasteel Walbos (Bron: *Vlaamse Gemeenschap*, 21-06-1983, ©*Vlaamse Gemeenschap*)

Bouw van het kasteel in 1892 door de familie De Keyser ter vervanging van hun ouder kasteel (verdwenen) dat waarschijnlijk in de eerste helft van de 19de eeuw gebouwd werd, gelijktijdig met de aanleg van de bewaarde serpentinevijver in het park. Opgefrist bak- en hardstenen kasteel in neo-Vlaamse-renaissancestijl. Twee bouwlagen hoog min of meer rechthoekig kasteel op souterrain. Steil, afgeknot schilddak (leien) met snijdende zadeldaken boven de diverse uitspringende risalieten. Hoge omlopende hardstenen sokkel en markerende hoekkettingen in rustica. Rechth. vensters met natuurstenen dorpels en kozijnen. Een brede

steektrap met balustrade voor de deurtravee met renaissancistisch uitgewerkte omlijsting; twee gevelstenen met opschrift: "Anno / 1892" tussen de gebroken frontondelen boven de deur. Brede venstertravee links van de inkompartij risalietvormig uitgewerkt en verhoogd met een torengeliding onder een steile spits met ijzeren hekbekroning. Voorgevel op de linker hoek eindigend op een slanke achthoekige traptoren met kleine spits. Kenmerkende sierankers, getrapte dakvensters en dakkapellen. Tegen de achtergevel: een hoekportiek met ijzeren leuningen, geprofileerde korfbogen op consoles en slanke zuilen en een balustrade rondom het bovenliggend terras.

Kasteeldomein Van Acker

Dendermondesteenweg 430, Destelbergen

- Afstand langs route: 13.98 km

Afbeelding 12: Kasteeldomein Van Acker (Bron: *Vlaamse Gemeenschap*, 28-06-1988, ©*Vlaamse Gemeenschap*)

Kasteel Van Acker, heden gemeentehuis met bijbehorend openbaar park van 5 hectare tegenover de westgevel van de parochiekerk. Minstens sinds de eerste helft van de 19de eeuw bevond zich ter hoogte van het huidige kasteelpark een lusttuin met woning, vermoedelijk een buitenplaats ingeplant aan de steenweg bij de hoek met de Kerkhamstraat (heden verdwenen). In 1898 aangekocht door T. Libbrecht-Soupart, advocaat en van 1900 tot 1924 burgemeester van Destelbergen. T. Libbrecht liet in 1913 het huidige kasteel bouwen. Na de dood van Mevrouw Libbrecht-Soupart (1914) bleef het kasteel onafgewerkt aan de binnenzijde en werd tenslotte in 1923 in die toestand met park verkocht aan M. Van

Acker Herry (Sint-Denijs-Westrem) die het als eerste permanent kwam bewonen. Sinds 1974 eigendom van de gemeente Destelbergen.

Destelbergen

- Afstand langs route: 15.06 km

Archeologische vondsten tonen aan dat Destelbergen al bewoond was sinds 10,000 vr Chr.

Alhoewel het hoogteverschil hier minimaal is, verwijst de naam 'bergen' naar de zanderige hoger gelegen delen ten NE van de Schelde. Deze hoogteverschillen waren voldoende om uit te keizen als nederzettingsplaats. In periodes wanneer de de Schelde dikwijls buiten zijn oevers trad, was het wel handig om wegen en dorpen op hoger gelegen zandruggen aan te leggen.

Het tweede deel van de naam, "Destel", is afkomstig van het Keltische "Thesle", wat een verwijzing is (maar dan in het Keltisch) van de zandheuvel in het centrum van de gemeente. Deze is nu grotendeels genivelleerd zodat je er nauwelijks iets van voelt als je er met de fiets over rijdt.

Kasteel Fallon-de Keyser

Dendermondesteenweg 608, Destelbergen

- Afstand langs route: 17.7 km

Afbeelding 13: Kasteel Fallon-de Keyser (Bron: Vlaamse Gemeenschap, 16-06-1983, ©Vlaamse Gemeenschap)

Voormalig zogenaamd "Kasteel Fallon de Keyser" met omringend park gebouwd circa 1900.

Onderkelderd kasteel met neoclassicistische inslag. Twee bouwlagen op rechthoekige plattegrond met een zware rechthoekige uitgebouwde toren van drie geledingen op de zuidoostelijke hoek, onder mansardedak (leien), met neoclassicistische inslag. Aanvankelijk bak- en natuurstenen lijstgevels, maar bij de herstellingswerken circa 1980 werd de meeste natuursteen (ter markering van de kolossale pilasters, de gevelhoeken, als vensteromlijsting) verwijderd zodat het kasteel veel van zijn oorspronkelijke allure verloor. Behouden natuurstenen sokkel met getraliede keldervensters. Lijstgevels met twee registers van rechthoekige vensters tussen omlopende hardstenen kordons. Centrale deurtravee gemarkeerd door een dakvenster met frontonbekroning. Geblokte natuurstenen deuromlijsting met consoles voor het bovenstaande balkon. Torengevels en ten oosten aangrenzende venstertravee met hardstenen imitatiebossage en hoekblokken. Gevelsteen met twee familiewapenschilden onder kroon en boven banderol met wapenspreuk. Polygonale erker met balkonleuning tegen de rechter zijgevel, terras met balustrade tegen de achtergevel. Ten oosten voormalig dienstgebouw (paardenstallen en remise) op H-vormige plattegrond, eveneens daterend van circa 1900.

Damvallei

Oost-Vlaanderen

- Afstand langs route: 17.88 km

Afbeelding 14: Damvallei (Bron: Paul Hermans)

De Damvallei is wellicht het mooiste natuurgebied rond Gent. Helaas ligt middenin het gebied het klaverblad van de E17 en de R4, maar dankzij NatuurPunt is de natuur er aan een herleving toe. De Damvallei is ontstaan langs een oude, verlande Scheldemeander. Nadat in de middeleeuwen de Vlaamse bossen gerooid waren, was er niet meer genoeg brandhout en men begon het veen te

ontginnen. Dat verrijkte het landschap met tientallen turfputten die vandaag nog altijd een meerwaarde bieden voor de natuur. In de jaren 1960 werd, ondanks aanhoudend protest, een klaverblad van kruisende snelwegen aangelegd midden in het gebied. Dat was een zware slag voor de natuur, maar sinds 1995 blaast Natuurpunt het gebied met succes nieuw leven in. Met groot succes en prachtige resultaten! De Damvallei is opgenomen in het Natura 2000-netwerk van belangrijke Europese natuurgebieden en gehetwaarderd als Habitat-richtlijngebied.

Kasteel van Laarne

Eekhoekstraat 5, Laarne

13

- Afstand langs route: 22.01 km

Afbeelding 15: Kasteel van Laarne (Bron: TOV)

Laarne bezit één van de mooiste, oudste en meest sprookjesachtige waterburchten van Vlaanderen. De oudste delen ervan dateren al uit de 13de eeuw. Het is absoluut een bezoekje waard, onder andere door de middeleeuwse muurschilderingen in de kapel, de wandtapijten en de wereldvermaarde zilververzameling Claude d'Allemagne. Tijdens de heksenprocessen in 1607 belandden vermeende heksen hier achter slot en grendel.

Contactgegevens:

-Kasteel van Laarne

-9270 Laarne

-Eekhoekstraat 5

-Tel: 09 230 91 55

Familiepark Harry Malter

Bosheidestraat 15, Destelbergen, Heusden, Oost-Vlaanderen

14

- Afstand langs route: 23.44 km

Afbeelding 16: Familiepark Harry Malter (Bron: Paul Hermans)

Het Familiepark Harry Malter is een recreatiepark in de Belgische plaats Heusden in de provincie Oost-Vlaanderen.

Het park werd in 1992 opgericht door Harry Malter, een telg uit een Duitse circusfamilie. Hij is bekend van onder meer het Tirolercircus en Circus Piste waarmee Malter in 1968 begon. In 2008 kreeg het park fiks kritiek van dierenrechtenorganisatie GAIA. In de daaropvolgende periode is de situatie voor de dieren grondig verbeterd, daardoor kreeg het in 2009 een beter rapport.

Landschapstuin 'Bremders'

15

- Afstand langs route: 23.66 km

Afbeelding 17: Landschapstuin 'Bremders'

Paul en Erna Van Damme-De Rycke
Oppervlakte, leeftijd en ontwerp

1 hectare - 13 jaar - deels creatie architect F. Van Damme
Beschrijving

Landschapstuin met vier verschillende bloemenweiden en plantenborders. Tuinconcept opgebouwd met herbruikbare materialen, tussen 30 en 100 jaar oud, zoals inkomhekken, kettingpalen, lantaarnpalen van een koninklijk paleis, terrassen en meubilair van oude scheepsplanken, orangerie van oude druivenserre. Gloriëtte en buitenkeuken anno jaren '50. Bakhuis met steenoven en oud bakmateriaal, Peruaanse barbecue, oude tuinbanken en enkele oldtimers.
Generatietuin

Grote speelruimte voor de kleinkinderen, moestuin, verschillende hoekjes om samen te eten en tijd met elkaar door te brengen.

Bewegwijzering

Komende van Oostende, Brussel of Antwerpen: R4 nemen in Gent en afrijden in Heusden-Laarne. In Laarne aan het kasteel begint de Mellestraat. Toegankelijk voor bussen.
Openingsdagen

29 en 30 juni (10-18 u.) of groepen na afspraak
Contact

M 0475 45 40 49, vandammepaul01@gmail.com
Inkom

Vrije bijdrage (t.v.v. Kinderkankerfonds)

 Fietsbrug Wetteren

 - Afstand langs route: 28.94 km

Afbeelding 18: Fietsbrug Wetteren (Bron: Sigmaplan)

Deze fiets- en voetgangersbrug is in gebruik vanaf zaterdag 1 september 2018.

De nieuwe brug vervangt de 'passerelle' tussen Aard en Kapellendries, die verouderd is en niet meer voldoet aan de huidige comfort- en gebruikseisen. Daarnaast is de brug te laag voor heel wat scheepvaartverkeer. De nieuwe brug heeft een doorvaarhoogte van 7 meter, zodat ook 'drielaagscontainerschepen' er onderdoor kunnen varen. Daarmee dragen we ons steentje bij aan de Europese en Vlaamse plannen om de Boven-Zeeschelde beter bevaarbaar te maken. Het ontwerp van de brug is bovendien afgestemd op het stadvernieuwingproject 'Wetteren aan de Schelde', waarmee de gemeente de band met de rivier wil herstellen.

Kerkhof van de Zusters Apostolinnen en de beruchte Soeur Mourir

- Afstand langs route: 28.97 km

Afbeelding 19: Kerkhof van de Zusters Apostolinnen en de beruchte Soeur Mourir (Bron: Archief zusters Apostolinnen)

Afbeelding 20: Kerkhof van de Zusters Apostolinnen en de beruchte Soeur Mourir (Bron: Willem Vandenameele)

Het nonnenkerkhof ligt verscholen achteraan in het park, richting de Schelde, en ademt een sfeer van volstrekte rust uit.

Dat het kerkhof nabij de Schelde ligt, is niet toevallig. In de religieuze symboliek staat de rivier vaak voor de oversteek naar het hiernamaals.

Het kerkhof is een "hortus conclusus" (een gesloten ommuurde tuin) om een duidelijke grens te trekken tussen het drukke schoolleven (het pensioonaat) en de eeuwige rust van de kloostergemeenschap.

Wat meteen opvalt is de gelijkheid. De zusters kozen niet voor individuele praalgrafstenen. Je ziet rijen met identieke, eenvoudige kruisen of kleine zerken. Dit symboliseert hun gelofte van armoede en de gedachte dat iedereen voor God gelijk is. Vaak staat enkel de kloosternaam (bijvoorbeeld Zuster Maria-Jozef), de geboortedatum en de overlijdensdatum erop.

In 1948 werd aan de boord van de Schelde, in het park van het kasteel een eigen kerkhof aangelegd, waar nog steeds zusters begraven worden. De eerwaarde moeders liggen begraven in de crypte die zich bevindt onder de kleine kapel achteraan.

Ook Cecile Bombeke (beter bekend onder haar kloosternaam Zuster Godfrieda) ligt begraven op het domein, maar haar graf is omringd door een sluier van stilte en anonimiteit. Ze overleed in 2019 op 86-jarige leeftijd. Ze werd door auteur Tom De Smet 'Soeur Mourir' in zijn boek en wel hierom: bijna niemand in Vlaanderen kent het verhaal van de Wetterse non Cecile Bombeke, alias zuster Godfrieda, die in de jaren zeventig minstens drie bejaarden om het leven bracht.

Op 3 februari 1958 staat de 24-jarige Wichelse boerendochter Cecile Bombeke met één valies aan de ingang van het klooster van de Heilige Apostolinnen van Sint-Jozef in Wetteren. Haar drie jaar oudere zus Julia, weggeteerd door botkanker, heeft haar op haar sterfbed de kloosternaam Godfrieda gegeven. Dat betekent 'levend onder goddelijke bescherming'.

De kersverse non gaat aan de slag als vroedvrouw. Een van de eerste Wetterse kinderen die ze op de wereld zet, is Peter De Winter. Het is meteen een problematische bevalling. De baby ligt in stuit. Godfrieda blijft koelbloedig en redt zijn leven. Het is het begin van een levenslange vriendschap met Peters moeder Elza. Geregeld gaat die met haar kinderen op bezoek bij de non in het klooster. "Ik keek enorm naar Godfrieda op", blikt Peter De Winter anno 2023 terug. "Tenslotte had ze mijn leven

gered. Maar ze was ook een warme, hulpvaardige vrouw."

Ook moeder-overste Pauline is bijzonder blij met haar nieuwe aanwinst. Ze zet haar aan het werk als verpleegkundige in het nabijgelegen bejaardentehuis. Dat is in handen van het OCMW, maar is opgericht en wordt nog steeds uitgebaat door het klooster. Godfrieda komt er terecht op de geriatrische afdeling, ook wel 'de Chronische' genoemd. Daar leven de ziekste en meest hulpbehoevende bewoners van het rusthuis. Het is er hard labeur. Veel van de bejaarden kunnen nauwelijks nog bewegen. Ze lijden soms helse pijnen. Euthanasie staat nog niet in de Belgische wet, palliatieve zorg is onbekend.

Godfrieda – plichtbewust en godsvruchtig – moppert niet. Ze zorgt naar best vermogen voor 'haar' mensen op de Chronische. Moeder-overste is uiterst tevreden en benoemt Godfrieda in 1967 – ze is dan 34 – tot hoofdverpleegkundige van de afdeling. In die hoedanigheid stuurt ze voortaan een klein team van bejaardenhelpsters aan. Ze is de enige non op de Chronische: alle andere personeelsleden zijn leken.

Hevige hoofdpijn

In 1970 krijgt Godfrieda te kampen met aanvallen van hevige hoofdpijn. De plaatselijke dokters vinden de oorzaak niet. Ze schrijven haar dan maar pijnstillers voor. Godfrieda heeft er steeds meer nodig om te kunnen blijven werken. De situatie wordt stilaan onhoudbaar, maar moeder-overste wil een van haar beste krachten niet kwijt, en dringt erop aan dat ze als hoofdverpleegster actief blijft. Braaf en timide als ze is, durft Godfrieda niet te weigeren. Ze werkt dus voort. Volgens familieleden zat de non in die periode vaak met haar hoofd in de handen te jammeren. "Het was aandoenlijk. Hoe vaak hebben we haar niet gezegd dat het niet meer menselijk was?"

Godfrieda belandt uiteindelijk bij de Gentse neuroloog Jules Govaert. Op 21 februari 1974 gaat de non onder het mes. Govaert deelt haar daarna mee dat hij een kwaadaardige hersentumor heeft verwijderd. Een stevige deuk in haar schedeldak zal haar de rest van haar leven aan die ingreep herinneren.

Maar de hoofdpijn verdwijnt niet. Govaert schrijft haar het morfinederivaat Dolantine Special voor: een zeer verslavend en zwaar verdovend medicijn dat ze slechts beperkt mag nemen. Godfrieda keert terug naar de Chronische. Ze kan amper functioneren. Ze heeft meer Dolantine nodig. Ze steelt medicijnen, vervalst voorschriften en laat de hoogbejaarde dokter van het rusthuis zelfs blanco briefjes leveren.

Drank en lesbische relatie

De hersenoperatie lijkt de non ingrijpend veranderd te hebben. Ze begint te drinken, gaat samen met haar medezuster Mathieu – met wie ze samenkomt op de bovenste verdieping van het rusthuis – naar restaurants, cafés en seksshops, koopt uitdagende kledij en maakt seksuele avances tegenover haar vrouwelijk personeel. Met Mathieu heeft ze een lesbische relatie, zullen verschillende getuigen later beweren.

Godfrieda behandelt haar patiënten steeds ruwer. Sommige personeelsleden van de Chronische vermoeden dat ze dat met opzet doet: als haar patiënten klagen over pijn, kan ze de dokter extra pijnstillers laten voorschrijven. Pijnstillers die ze dan voor zichzelf gebruikt, fluisteren ze.

Tot drie keer toe betraft het personeel Godfrieda terwijl ze hard op de borstkas van een bejaarde drukt en hem of haar water doet drinken. Zo kunnen de luchtwegen vollopen met water, met de verdrinkingsdood tot gevolg.

Er verdwijnen juwelen, waardepapieren, cash geld. Als een man overlijdt, vraagt zijn dochter waar de kasbons in het nachtkastje naartoe zijn. “Uw broer heeft die mee”, zegt Godfrieda. Als de zoon van de overledene enkele uren later dezelfde vraag stelt, luidt het antwoord: “Uw zus is daarmee weg.” Broer en zus zullen jarenlang niet meer met elkaar spreken. Op 29 juli 1977 klaagt de 81-jarige Leon Matthys na het ontbijt over zijn spijsvertering. Hij krijgt een spuitje van Godfrieda. Hij sterft ’s middags.

Het personeel kan het hoge aantal doden niet langer negeren. In 1977 zijn er al 21 mensen op de Chronische gestorven. Het jaarlijkse gemiddelde op de afdeling is dertien.

Enkele bejaardenhelpsters trekken naar OCMW-voorzitter Romain Verschooris. Hij stuurt hen één voor één wandelen. Ze krijgen te horen dat ze “zotte wijven” zijn die een “complot tegenover zuster Godfrieda smeden”. Kort daarna, op 14 augustus 1977, sterft de 79-jarige Irma De Backer. Ze heeft al enkele nachten slecht geslapen. ’s Middags geeft Godfrieda haar een injectie. ’s Avonds is de bejaarde vrouw dood.

Ontwenningsskliniek

Personeelsleden Anna Van den Bogaerd, Wivine Lison en Lucienne Rasschaert breken binnen in Godfrieda’s kamer en vinden een doos vol medicijnen. Ze brengen die naar Verschooris. Als Godfrieda dat ontdekt, slaat ze haar kamer kort en klein. Zelfs voor Verschooris is het nu duidelijk: de situatie is onhoudbaar. Hij stuurt de non naar een ontwenningsskliniek. Het trio bejaardenhelpsters krijgt

te horen dat ze moeten zwijgen over de zaak. Niemand is gediend met een schandaal, en wat gebeurd is valt toch niet meer terug te draaien.

De rust keert weer in Wetteren. Tot een halfjaar later het personeel een kerstkaartje krijgt: ‘Tot binnenkort’. Ondertekend door Godfrieda. Ze is vast van plan haar vroegere functie weer op te nemen.

Ten einde raad trekken Van den Bogaerd en haar twee collega’s naar de jonge huisarts Jean-Paul De Corte. Hij heeft de reputatie voor niets of niemand zijn mond te houden. Ze vertellen hem over de moorden, de diefstallen en de verslaving van Godfrieda.

Drie insulinemoordens bekend

De Corte is duidelijk: als hun aantijgingen kloppen, zal hij hen steunen. Hij schakelt een ambtenaar in die de apotheken in de regio controleert. Die ontdekt onregelmatigheden. Op 10 februari 1978 wordt Godfrieda opgepakt, in eerste instantie op verdenking van valsheid in geschrifte. Maar al snel bekent ze drie moorden door insuline-injecties: op De Backer, Matthys en de 87-jarige Maria Vanderginst. Wetteren staat op zijn kop. Bij een inderhaast bijeengeroepen OCMW-raad roept de secretaris: “Welk kieke heeft dat hier aan de grote klok gehangen?”

Buiten Wetteren zorgt het nieuws voor weinig ophef. De – voornamelijk katholieke – pers besteedt er amper aandacht aan. De drie klokkenluidsters worden intussen bedreigd. Zij zijn nestbevuilers die de goede naam van de gemeente en het klooster bezoedeld hebben.

Het drietal voelt zich volledig in het nauw gedreven. Ze doen wat ze eerder al deden: aankloppen bij Jean-Paul De Corte. Die besluit een persconferentie te geven. Op 21 februari zitten ze met zijn vieren in het Wetterse Gildenhuis en doen het hele verhaal. Ze besluiten met: er zijn mogelijk meer dan drie doden gevallen. “Twintig”, denkt De Corte.

Onderzoeksrechter Leo Tas komt tot een lijst van zeventien overlijdens waarvan hij Godfrieda verdenkt. Maar harde bewijzen heeft Tas niet.

De non ontkent intussen dat ze Matthys, Vanderginst en De Backer bewust doodde. Ze wou ze enkel kalmeren, is haar nieuwe versie. En met andere overlijdens heeft ze niets te maken.

De deskundigen komen in 1980 – Godfrieda zit dan al bijna drie jaar in voorhechtenis in Gent, waar ze veelvuldig bezoek krijgt van Mathieu – tot de conclusie dat de non ontoerekeningsvatbaar is.

Godfrieda wordt geïnterneerd in een instelling in Melle. In 1990 blijkt ze geen gevaar meer voor de

samenleving: ze is niet meer verslaafd en haar hoofdpijn is onder controle. Ze keert terug naar het klooster van Wetteren. Maar haar geest huilt zich in nevelen. Ze wordt dement en sterft in alle stilte in 2019. Haar familie wordt niet op de hoogte gebracht; op het nonnenkerkhof zijn welgeteld drie personen aanwezig: de priester, de deken en de begrafenisondernemer. Zuster Mathieu is vier jaar eerder gestorven.

Haar misdaden vormden de basis voor een film met Anita Ekberg en haar foto stond in gerenommeerde buitenlandse bladen als 'Paris Match' en 'Time Magazine'.

Zitbank kasteeldomein Vilain XIII - Wetteren

17

- Afstand langs route: 29.09 km

Afbeelding 21: Zitbank kasteeldomein Vilain XIII - Wetteren (Bron: *Willem Vandenameele*)

Afbeelding 22: Zitbank kasteeldomein Vilain XIII - Wetteren (Bron: *Willem Vandenameele*)

Deze zitbank staat in het kasteeldomein Vilain XIII. Het park was oorspronkelijk direct gericht op de Schelde. De burggraaf had een bevoorrechte toegang tot de rivier. Tegenwoordig scheidt de Scheldedijk het park fysiek van de stroom, maar het uitzicht vanaf de hogere verdiepingen van het kasteel (de kant die vroeger de "voorkant" was) over de

rivierbocht is nog steeds intact.

In de 19e eeuw was het een modeverschijnsel onder de adel om exotische boomsoorten te planten om indruk te maken op gasten; veel van deze bomen zijn nu bijna 200 jaar oud. Ondanks dat een deel van het park werd verkaveld voor de Koningin Astridwijk, staan er nog steeds enkele indrukwekkende monumentale bomen die stammen uit de tijd van de burggraaf: enkele zeer oude platanen en beuken. Een opvallend element is de moerascipres (*Taxodium distichum*), die goed gedijt nabij de vochtige Scheldegroend.

Sint-Gertrudiskerk

16

- Afstand langs route: 29.16 km

Afbeelding 23: Sint-Gertrudiskerk (Bron: *Wizpr.guide*)

De oude kerk uit de 12de/13de eeuw is afgebroken. In 1866 werd de nieuwe kerk ingewijd. Ze kreeg twee zijbeuken, een ingebouwde westertoren en een hoge middenbeuk.

Een reeks zuilen met apostelbeelden scheidt de hoofdbeuk van de zijbeuken. De stijl is eclectisch, hier ook "Rundbogenstil" genoemd: een combinatie van romaanse, gotische en byzantijnse elementen. Het decor is neogotisch.

Erin bevinden zich schilderijen van J. Pauwels (Christus dood op de schoot van zijn moeder), Bertolotti (Hemelvaart van Maria), J.B. Paggi (Christus, de apostelen en St.-Bernardus) en een paneel toegeschreven aan Hugo Van der Goes (Miraculeuze Mis van St.-Gregorius). De patroonheilige St.-Gertrudis van Nijvel is aanwezig op twee schilderijen

van De Riemaecker, maar ook (met haar zus Begga en nicht Wilfretrudis) op de doopvont. Bekijk verder het hoofdaltaar met retabel, het gerestaureerd orgel en een reeks beelden, kandelaars en wijwatervaten die nog uit de oude romaanse kerk voortkomen.

Huis Arsène Goedertier

Wegvoeringstraat 5, Wetteren

- Afstand langs route: 29.19 km

Afbeelding 24: Huis Arsène Goedertier

In het huis op Wegvoeringstraat 5 woonde Arsène Goedertier. Arsene Goedertier is hoofdverdachte van de diefstal van de Rechtvaardige Rechters. Hier lagen zeker enkele dossiers waar hij naar verwees bij zijn dood die betrekking hadden op de diefstal van de Rechtvaardige Rechters. Bij zijn huwelijk in 1915 blijft Arsène Goedertier met zijn vrouw Julienne nog even in het ouderlijke huis wonen in dezelfde straat, maar uiteindelijk kopen en verhuizen ze naar de toenmailge Zandstraat nr 5. Nu is de Zandstraat de Wegvoeringstraat. Het ouderlijke huis ligt dus iets verderop op het nr. 15.

Gemeentehuis van Wetteren

Markt 1, Wetteren

- Afstand langs route: 29.24 km

In het Gemeentehuis van Wetteren hangt een schilderij gemaakt door Arsene Goedertier, de hoofdverdachte in de diefstal van de Rechtvaardige Rechters. Arsene Goedertier was niet alleen koster, maar ook kunstschilder. Hij werd leraar op de Wetterse tekenacademie. In het gemeentehuis kan je zijn staatsieportret zien van Jean-Baptist Van de Velde, majoor-bevelhebber van de Wetterse burgerwacht.

Afbeelding 25: Gemeentehuis van Wetteren

Heem- en Geschiedkundig Museum Jan Broeckaert

- Afstand langs route: 29.26 km

Afbeelding 26: Heem- en Geschiedkundig Museum Jan Broeckaert (Bron: *tovpubliek*)

Het museum bevindt zich op de benedenverdieping van het gemeentehuis op de Markt. Het is genoemd naar Jan Broeckaert, een Wetteraar die o.a. gemeentesecretaris, griffier bij de Rechtbank van Eerste Aanleg in Dendermonde en lid van de Vlaamse Academie was. Het heeft een mooie collectie ambachtelijk materieel, oude kledij en devotemateriaal. De moeite van en bezoek waard zijn de landelijke herberg, de boerenkeuken en de dorpsklas. Pronkstuk is het oude interieur van de apotheek Maudens uit de Van Cromphoutstraat. Wetenschappelijk belangrijk zijn de lijkvazen die gevonden werden op een prehistorische begraafplaats in deelgemeente Massemen. Tenslotte heeft het museum ook een uitgebreide documentatie opgebouwd over het verenigingsleven en is er de privé-verzameling van Albert Van de Velde over de twee Wereldoorlogen te bewonderen.

Voor bijkomende informatie klik hier.

Microbrouwerij PIKAFLOR

Molenbeekweg 10 A, 9230 Wetteren, Oost-Vlaanderen

- Afstand langs route: 32.5 km

Afbeelding 27: Microbrouwerij PIKAFLOR

Microbrouwerij PIKAFLOR is een kleinschalige artisanale microbrouwerij sinds 2019.

Alle bieren worden uitsluitend gebrouwen en manueel gebotteld binnen de muren van de voormalige watermolen - de "Maelbroekmolen".

Er wordt enkel gebrouwen met 100% Belgische mout - 100% Belgische hop - 100% Belgische gist.

De Maelbroekmolen dateert van 1547 en deed onder meer dienst als graanmolen.

Het ijzeren onderslagrad was destijds één van de grootste van Vlaanderen.

De schoorsteen dateert van 1894.

De site is zeer idyllisch gelegen naast de Molenbeek en ligt langs de wandelroute "Molenbeekpad".

Kom en proef de artisanal gebrouwen bieren! Steffen leidt je met plezier rond in de microbrouwerij! De gepassioneerde microbrouwer laat je de ingrediënten ruiken en proeven en legt je op een duidelijk manier uit hoe de artisanale bieren gemaakt worden.

Neem een kijkje op de website voor de openingsmomenten (www.pikaflor.be) of bel gerust aan via de poort aan de voorgevel.

Van Hauwermeirsmolen

Watermolenstraat 64 64, Wetteren, Massemen

- Afstand langs route: 33.55 km

Vlakbij de dorpskern van Massemen ligt de beschermde Van Hauwermeirsmolen. Aanvankelijk was het een dubbel bedrijf bestaande uit een olie- en een graanmolen, elk aan een oever van de Molenbeek. Begin 20ste eeuw raakte de oliemolen in

Afbeelding 28: Van Hauwermeirsmolen (Bron: TOV)

verval en werd hij ontruimd. Na een grondige restauratie is de graanmolen opnieuw draai- en maalvaardig. De watermolen zelf ligt op het Molenbeekpad, een natuurleerpad dat kinderen inzicht wil verstrekken in de samenhang tussen de verschillende biotopen van een beekvallei. Je kan de molen bezoeken in het weekend en op feestdagen.

Contactgegevens:

-Van Hauwermeirsmolen

-9230 Massemen

-Watermolenstraat 64

-Tel: 09 366 42 60

Vind de route op RouteYou

Bekijk op mobiel

&raqkrey